

نگاه

قانون اصلاح مالیات‌های مستقیم محرک رشد اقتصادی پایدار

علیرضا سیری ـ معاون تأمین سرمایه امین

● بودجه سال ۱۳۹۴ با رقم ۸۰۴۶۷ هزار میلیارد به تصویب مجلس رسید. در این بودجه دو سرفصل کلی منابع و مصارف عمومی ۲۰۳۶۲ هزار میلیارد ریال تعیین شد. این رقم نسبت به لایحه پیشنهادی در حدود ۲۰۶ درصد رشد داشت و در شرایط فعلی حدود ۱۰۸۷۴ میلیارد ریال برآورد می‌شود که نشان از کاهش ۲۰ درصدی دارد. این کاهش- ۴۸۸ هزار میلیارد‌ریالی- اثر خود را عمدتاً در بخش تملک دارایی‌های سرمایه‌ای با طرح‌های عمرانی نشان خواهد داد. بنابراین کاهش سطح سرمایه‌گذاری با عدم اجرای طرح‌های عمرانی در سال ۱۳۹۴ به کاهش نرخ رشد اقتصادی دولت که در حدود سه درصد پیش‌بینی شده است منجر می‌شود. دولت در سال ۱۳۹۴ برای جبران کسری بودجه در هزینه‌ها، تملک دارایی‌های مالی و تملک دارایی‌های سرمایه‌ای به‌ترتیب با ۱۸۷ و ۲۴۴ هزار میلیارد ریال روبه‌رو است. اما درجه تحقق مصارف دولت در هزینه‌ها و تملک دارایی‌های مالی به‌عنوان بدهی دولت بالاتر از تملک دارایی‌های سرمایه‌ای با هزینه‌های عمرانی خواهد بود. بنابراین دولت در طرح‌های عمرانی نسبت به سایر ردیف‌های بودجه‌ای در شرایط رکودی با تأمل خاصی نگاه می‌کند. این نگاه برای چرخه‌های اقتصادی کشور به‌بترین حالت حفظ وضعیت موجود بوده و نمی‌توان رشد درآمدی یا سودآوری را برای بنگاه‌های اقتصادی در سال ۱۳۹۴ متصور شد. نگاه ویژه نسبت به سبد درآمدی دولت ناخودآگاه توجه بیشتر فعالان اقتصادی را معطوف به درآمدهای مالیاتی می‌کند. درآمدهای مالیاتی دولت در بودجه سال ۱۳۹۴ سهم ۶۸درصد نسبت به کل درآمد‌ها دارد. این سهم با توجه به کاهش درآمدهای نفتی کشور، مدیریت در بخش شناسایی و وصول آن نقش بسزایی ایفا می‌کند. در بررسی شناسایی سرفصل‌های مالیات نگاه کلی به ساختار درآمدهای مالیاتی کشور نشان می‌دهد که مالیات بر کالا ۳۶درصد، اشخاص حقوقی ۳۲درصد، واردات ۱۴درصد، درآمد ۱۳درصد و ثروت سه درصد سهم دارند. اما کارنامه وصول مالیاتی در چند سال گذشته نشان داده است که دولت در سرفصل‌های مهم مالیاتی با ضعف اطلاعاتی روبه‌رو بوده است به‌طوری‌که مهم‌ترین چالش‌های دولت عبارت است از: «عدم احراز صحیح درآمدها در فروش و واردات کالا» که نشان از مقاومت اصناف و تاجار در پرداخت متناسب مالیات نسبت به درآمد حاصل از فعالیت اقتصادی دارد. دولت در سال ۱۳۹۵ پس از پایان‌یافتن مسئله هسته‌ای و اجرای انضاط مالی باید به افزایش سهم خود در روان‌سازی چرخه‌های اقتصادی بپردازد. این حضور می‌تواند از طریق سرمایه‌گذاری خارجی یا تملک دارایی‌های سرمایه‌ای با به عبارت دیگر افزایش سقف اعتبارات هزینه‌های عمرانی برای خروج از رکود اقتصادی باشد. حضور سرمایه‌گذاری خارجی به سبب زمان‌بر بودن و نیز فرایند لغو تحریم‌ها، باید در گزینه‌های بعدی دولت برای این مسئله قرار گیرد، بنابراین تنها گزینه محتمل در افزایش سرمایه‌گذاری، در پروژه‌های عمرانی نهفته است و محل منابع مالی این بخش از سرمایه‌گذاری‌ها به سبب کاهش درآمدهای نفتی، باید از محل درآمدهای عمومی به‌ویژه میحث درآمدهای مالیاتی تأمین نشود. با این تفاسیر، دولت باید وزن بیشتری به این محل از درآمدهای قانونی دهد. قانون اصلاحیه مالیات‌های مستقیم، آغاز راه فرایند خروج از رکود اقتصادی بوده و در این راه، دولت به واسطه مواد اصلاحی، سهم سایر ارگان‌های اقتصادی در چرخه اقتصادی را پررنگ‌تر کرده است. این قانون را می‌توان محرک افزایش سرمایه‌گذاری‌های مولد دانست که کمک بسزایی به رشد اقتصادی کشور خواهد کرد. از این‌رو می‌توان موارد مهم اصلاحیه این قانون را که در این‌راستا تنظیم شده، به شرح زیر خلاصه کرد:

- مالیات بر ثروت: سهم مالیات بر ثروت در مجموع درآمدهای مالیاتی کشور برابر با سه درصد است. این میزان سهم با توجه به ساختار اقتصادی کشور است که مبنی‌بر درآمدهای نفتی است و سابقه فعالیت‌های تجاری در کشور در کمترین میزان خود قرار دارد. بدین‌سبب دولت با وضع قوانین در مواد زیر قصد دارد سهم این بخش مالیاتی را افزایش دهد:

مالیات بر اراث، ماده ۱۷: اصلاحیه این ماده تمام محل‌های مشمول مالیات نسبت به اموال متوفی را شفاف بیان نموده و در ماده ۳۴ تسلیم دارایی متوفی از سوی اشخاص حقوقی به وراث را منوط به ارائه اظهارنامه مالیاتی نموده است.

مالیات بخش مسکن، ماده ۵۴ و ۷۷: با توجه به فرهنگ سرمایه‌گذاری در کشور عمدتاً افراد به سرمایه‌گذاری در پخش مسکن به دلیل همراه‌بودن با نرخ تورم و نیز فاصله‌داشتن از ریسک‌های متصور لایق‌همه هستند. این بخش از اقتصاد تنها سهم زیر یک درصدی از درآمدهای مالیاتی کشور دارد.

ادامه در صفحه ۱۵

اقتصاد

اقتصاد

اقتصاد

اقتصاد

اقتصاد

شرق: بررسی اقتصاد دوره جنگ، سلسله‌نشست‌هایی است که در مؤسسه دین و اقتصاد برگزار می‌شود. عباس شاکری، رئیس دانشکده اقتصاد دانشگاه علامه طباطبائی، که موضوع سخنرانی‌اش «سیاست‌های پولی و نظام بانکداری در دوران دفاع‌مقدس» بود، علاوه بر اشارات آماری به وضعیت اقتصاد در دوره جنگ، گزیری هم به اوضاع اقتصاد در شرایط فعلی زد. متن خلاصه‌شده سخنرانی شاکری در ادامه می‌آید.

معجزه مدیریت ایران در دوران جنگ، یک بحث گسترده و تقریباً مورد توافق محافل بین‌المللی است؛ اینکه چگونه یک کشور، که به‌تازگی انقلاب را پشت‌سر گذاشته و بسیاری از ساختارهایش فروریخته یا در حال تغییر است، توانست در برابر تهاجم سنگین و ائتلافی یک کشور تجهیز‌شده ایستادگی کند. با وجود اینکه حدود ۱۶ کشور با کمک‌های نظامی و بیش از ۸۰ ناو جنگی از سقوط کشور متخاصم جلوگیری می‌کردند اما بخش‌های وسیعی از کشور آزادسازی و مدیریت اقتصادی نیز در طول این دوران همگام با مدیریت جنگ انجام شد. شاید بیش از هر چیز، نزدیکی دولت و ملت و همچنین نهادهی‌نبودن رانت و فساد در آن دوران باعث شد که در کنار همه مصائب و کاستی‌ها، خواسته دشمن برآورده نشود و کشور در این برهه حساس از تاریخ، سربلند بماند.

سیاست‌های پولی در دوره جنگ

پیش از پرداختن به سیاست‌های پولی دوره جنگ، به بررسی وضعیت پول و نقدینگی در چند دوره قبل و بعد از جنگ پرداخته‌ام. این دوره‌ها عبارتند: از دوره برنامه سوم و چهارم قبل از انقلاب، دوره افزایش قیمت نفت، دوره سال ۵۲ تا انقلاب، دوره انقلاب تا پایان جنگ و دوران تعدیل تا برنامه چهارم توسعه.

دوره برنامه سوم و چهارم قبل از انقلاب دوره خاصی است. طبق آمارها و به‌دور از تعصبات، می‌بینیم که تولید در این دوره، رشد بالایی داشته، نقدینگی حدود ۱۸، ۱۷ درصد و متوسط نرخ تورم نیز دودرصد بوده است. این نشان می‌دهد که اگر جایی تولید اصل اول قرار بگیرد، همه‌چیز آرام می‌شود و مکتب بانکداری در نظریات پولی در قرن ۱۹ انگلستان را تداعی می‌کند که می‌گوید اگر پول را به وضعیت تولید منسوط کنیم، هیچ‌گاه انتشار بیش از حد اتفاق نمی‌افتد. به‌هرحال این دوره، دوره خاصی است که تولید رشد داشته، تورم پایین و نقدینگی بالا بوده و قیمت دلار هم همیشه طبق آمار ۶۹ تا ۷۱ ریال بوده است. البته در این دوره‌ها نیز بحث زمین و مسکن و سرمایه‌گذاری در این حوزه رقیب جدی سرمایه‌گذاری صنعتی بوده است.

در دهه ۱۳۴۰، وقتی که نفت گران شد، ظاهراً پول نفت توممی ایجاد کرد که باعث شد روند برنامه‌های سوم و چهارم قبل از انقلاب تغییر کند و برنامه پنجم به سمت دیگری برود. در این دوره، اقتصاد ایران به سمت واردات با درآمدهای نفتی و افزایش رفاه از این طریق رفت و درآمدهای نفتی در بودجه دولتی و صنایع وارداتی و مونتاژ و تسلیحات و ادوات نظامی خرج شد. در این دوره گرچه درآمدهای ارزی زیاد و دولت به واردات علاقه‌مند بود و واردات هم به پایین‌ماندن قیمت‌ها کمک می‌کرده اما باز هم تورم قابل‌ملاحظه‌ای داشتیم.

پس از پیروزی انقلاب اسلامی، صادرات نفت تقریباً به یک‌سوم کاهش یافت و در شرایطی که برخی از ساختارها در حال انتقال و دچار وقفه بودند، درگیر جنگ شدیم که از این طریق بخش وسیعی از مناطقی که زیرساخت‌های صنعتی کشور را شامل می‌شد در تیرس مستقیم دشمن قرار گرفت. ضمن اینکه هوپایم‌ها هم دشمن نیز به جز شمال شرقی و جنوب شرقی کشور، به همه مناطق دسترسی داشتند و اقدام به بمباران می‌کردند.

در دوره ۵۸ تا ۶۷ که به دوره انقلاب و جنگ معروف است؛ متوسط رشد نرخ نقدینگی ۲۲ درصد بوده است. البته در سال ۵۸ بانک‌ها ملی شدند و اتفاقاتی افتاد که موجب افزایش رشد نقدینگی و بخشی از رشد نقدینگی به این مسئله مربوط می‌شود، اما جالب است بدانید که از سال ۶۸ تاکنون متوسط رشد نقدینگی بیش از ۲۶ درصد بوده است. در این دوره، رشد تولید ناخالص ملی معادل منفی ۱،۲ (یک و دو دهم) درصد بوده و متوسط نرخ تورم نیز در دوره انقلاب و جنگ ۱۸،۹ درصد بوده است.

هدف این نیست که رشد منفی ۱،۲درصد این

اقتصاد

اقتصاد

اقتصاد

اقتصاد

اقتصاد

وضعیت تورم، رشد نقدینگی و رشد پایه پولی در دوره جنگ			
سال	نرخ تورم (درصد)	رشد نقدینگی (درصد)	رشد پایه پولی (درصد)
۱۳۵۸	۱۱	۳۷	-
۱۳۵۹	۲۳	۲۶	-
۱۳۶۰	۲۳	۱۶	۳۳
۱۳۶۱	۱۹	۲۲	۲۸
۱۳۶۲	۱۵	۱۸	۱۰
۱۳۶۳	۱۷	۶	۱۲
۱۳۶۴	۷	۱۲	۱۵
۱۳۶۵	۲۴	۱۹	۲۳
۱۳۶۶	۲۸	۱۸	۲۴
۱۳۶۷	۲۹	۲۳	۲۶

دوره را مطلوب تلقی کنیم. باید وضعیت معیشت مردم، شغل، رفاه و امنیت غذایی جامعه نیز بررسی شود. در مقایسه با دوره‌های ۵۲ تا ۵۷ و ۶۸ تا ۹۳ رشد نقدینگی کمتری داشته‌ایم و نرخ تورم هم به نسبت کمتر بوده است و نرخ ارز و متغیرهای کلیدی نیز تثبیت و کنترل شده‌اند. فرض کنید در وضعیتی که صادرات نفت با مشکل مواجه شده و درگیر جنگ -که بر بازار ارز تأثیر زیادی می‌گذارد- نیز هستیم، قیمت ارز را برعهده بازار بگیریم. گرچه ما از سال ۵۲ تاکنون، چیزی به نام بازار ارز نداریم که بگوییم نرخ ارز را بازار تعیین کند؛ چراکه ارز مورد نیاز برای عرضه، به یک ششویه و عمدتاً توسط نفت و پتروشیمی تأمین می‌شود. دولت مخارجی در مسائل نظامی اداره کشور و تأمین کالاهای اساسی داشت که برای انجام می‌داد. در آن زمان، وزارت بازرگانی نقش بسیار فعالی در واردات کالاهای اساسی و توزیع آن داشت. نظام بانکی نیز در این دوره، هم باید به بخش تولید تسهیلات بدهد و هم در مقابل کسری بودجه دولت باید پاسخگو باشد؛ چراکه ما از قبل از انقلاب نظام مالیاتی درستی نداشتیم و مخارج دولت جنگ

حالا کار به جایی رسیده است که می‌گوییم مملکت در دوره جنگ با آن وضعیت که کشور در حال جنگ بود و منابع هم نداشت، به‌خوبی اداره شده، نابرابری به شکل امروز نداشتیم و تورم و رشد نقدینگی هم نسبتاً مهار شده بود. برای بهبود اوضاع، رویه‌های اخلاقی دوران جنگ باید الگو باشد

و رفتارهای آن دوران تأثیرگذار بودند و نسبت به چند سال اخیر که به‌ وفور در روزنامه‌ها و جراید درباره فساد می‌خوانیم و اینکه حتی در صندوق‌های امانی مانند تأمین اجتماعی نیز در چه ابعاد گسترده‌ای دست‌کاری و فساد شده است. به‌طورکلی در این دوره، دلار چندنرخی بود اما نرخ مؤثر دلار همان ۷۰ ریال بود که بخش اعظم آن صرف واردات کالاهای اساسی می‌شد یا به تولید و صنعت اختصاص می‌یافت. در آن زمان فضایی داشتیم که مملو از خودکدگشتگی و عاری از فساد هم‌گیر به شکل فعلی بود. دوره جنگ دوره و فضای خاصی بود و به‌جز عده‌ای که بعضاً برای فعالیت تولیدی و صنعتی، موافقت اصولی می‌گرفتند و ارز دولتی اختصاص‌یافته برای این فعالیت را به صورت آزاد می‌فروختند، اکثریت اجتماع از فساد بیزار و با آن ناآشنا بودند. فساد در آن دوران در حدی بود که همین افراد با سوءاستفاده تشویق و تسهیلاتی که برای توسعه صنعت و تولید وجود داشت، با موافقت دستگاه اداری ناکارآمد، دلار دولتی می‌گرفتند و به صورت آزاد می‌فروختند.

کسری دولت جنگ، از طریق انتشار اوراق قرضه

قابل‌رفع نبوده و تنها می‌توانسته با استقراض از

اقتصاد

اقتصاد

اقتصاد

اقتصاد

اقتصاد

بازخوانی معجزه مدیریت اقتصادی ایران در سال‌های جنگ توسط عباس شاکری

رانت دادیم واسمش را خصوصی سازی گذاشتیم

نیز رشد داشته است، اما پس از آن، ضریب فزاینده آن ناشی از خلق اعتبار از سوی نظام بانکی، قفل شده و رشد چندان‌ی نداشته است. به‌نظر می‌رسد که انضباط مالی در دولت، تا حد ممکن رعایت شده است، ضمن اینکه با دست‌ودلبازی به غذا و آموزش مردم نیز توجه شده و تبعیض آموزشی و بحث‌هایی که حالا در حوزه شهریه مدارس با آن مواجه هستیم نیز وجود نداشته است.

در این دوره، ذخایر ارزی بانک مرکزی کاهش پیدا کرده، چراکه نیازهای ارزی کشور بعد از استفاده از درآمدهای نفتی، با فروش ارز توسط بانک مرکزی و جمع‌آوری معادل ریالی آن تأمین شده است. ذخایر قانونی از سال ۶۱ رو به افزایش بوده که بعد ثابت شده است و نسبت سکه و اسکناس بانک‌ها تغییر چندان‌ی نداشته؛ چون زیادشدن نسبت سکه و اسکناس دلایلی خاص مانند ناامنی دارد که تقریباً هیچ‌گاه نبوده که باعث شود مردم پول خود را از بانک خارج کنند.

ذخایر اضافی بانک‌ها نیز رشد قابل‌ملاحظه داشته است؛ یعنی به‌دلیل خط قرمزی که در مانده تسهیلات بانک‌ها برای کنترل ضریب فزاینده اعمال شده، تسهیلات‌دهی بانک‌ها متوقف شده است. در این دوره نقدینگی حدود ۳۰۴ (سه و چهار دهم) برابر و شاخص قیمت‌ها حدود ۴۰۱ (چهار و یک دهم) برابر شده است. وقتی شاخص قیمت‌ها ۴۰۱ برابر افزایش پیدا می‌کند، اگر نرخ رشد صفر باشد، باید به همین میزان نقدینگی هم افزایش پیدا کند اما می‌بینیم که این اتفاق نیفتاده و این نشان می‌دهد که پول سوداگران و اضافی در اقتصاد حضور نداشته است. این بسیار مهم است که در عرض ۱۰ سال، از ۷۹ تا ۸۹ که این همه نفت فروخته می‌شود، چرا باید جمع تولید و تورم بسیار کمتر از رشد نقدینگی باشد، بقیه آن کجا رفته است؟ وقتی نگاه می‌کنیم، می‌بینیم هیچ حاشیه‌ای برای شهرها باقی نمانده، تغییر کاربری زمین‌ها سرعرت گرفته است، قاچاق شتابان رشد پیدا کرده، درخت‌ها قطع شده و شهرها فضای نفیس‌کشیدن ندارند و به سنگ، آجر و آهن تبدیل شده است...

شاخص تورم، رشد قیمت صدها کالا با وزن‌های مختلف را شامل می‌شود که اگر اعداد آن را استخراج کنیم، می‌بینیم که کیفیت تورم دوره جنگ چیز دیگری است و با دوره‌های بعد تفاوت دارد. با وجود تورم در دوره جنگ، روح و روان جامعه حفظ شده؛ این‌گونه نبوده که بیکاری باشد و هر روز هم قیمت‌ها افزایش پیدا کند و تشدید مهاجرت به شهرهای بزرگ نیز وجود نداشته است. در دوره هفتمندی یارانه‌ها و تورم در این دوره، بسیاری به دلیل اینکه درآمد در تهران بیشتر بود، برای مسافرت‌گی به تهران مهاجرت کردند! درمجموع، این مطالب نشان می‌دهد با سیاست‌گذاری و تصمیم‌گیری درست می‌توان کشور را بهتر از این اداره کرد. در دوران پس از جنگ اگر رویه درستی در پیش می‌گرفتیم می‌توانستیم رشد‌های دورقمی در اقتصاد را تجربه کنیم. دوره تعدیل، بر شفافیت تأکید داشت اما کاملاً برعکس عمل شد و در دستگاه‌های مختلف، شرکت‌های اقماری ایجاد شدند که از دیوان محاسبات و بازرسی کل کشور در امان باشند و آزادانه هرگونه که خواستند عمل کنند. در کل دوره‌ها در امر مالیات، از هر پرونده‌ای که روشن و حاضر بود، مالیات گرفتیم و هرکس عملکرد شفاف‌ی نداشت مالیات نپرداخت. وضع مالیات بر ثروت و میزان فرار مالیاتی هم که عیان است. بدون اینکه در امر قیمت‌گذاری دقت کنیم خصوصی‌سازی کردیم.

به افراد و نهادهای نزدیک به دولت رانت دادیم و اسمش را خصوصی‌سازی گذاشتیم. گرچه دوران پس از جنگ باید با تدبیر مدیریت می‌شد اما فکر کردیم دولت که کنار می‌رود همه‌چیز درست می‌شود. اگر خوب عمل می‌کردیم حالا می‌گفتیم «دوره جنگ خوب بوده اما باید این‌گونه عمل کرد نه مانند دوره جنگ که رشد منفی بوده».

اما حالا کار به جایی رسیده است که می‌گوییم مملکت در دوره جنگ با آن وضعیت که کشور در حال جنگ بود و منابع هم نداشت، به‌خوبی اداره شده، نابرابری به شکل امروز نداشتیم و تورم و رشد نقدینگی هم نسبتاً مهار شده بود. برای بهبود اوضاع، رویه‌های اخلاقی دوران جنگ باید الگو باشد.

خبر

سایا پیشگام تحول فرهنگ مشتری مداری

● صنعت خودرو کشور تا امروز با نمودار پرفرازونشیبی در رشد و ترقی و ارتقای پارامترهای مختلف همراه بوده است به‌طوری‌که بعضاً رویه رویه‌نزل‌ول آن باعث عدم کسب نمره قبولی در مدیریت‌های حاکم بر آن شده است. طی دهه گذشته آنچه که بیش از هرچیز به چشم می‌آمد، سیاست‌های نادرست در حوزه‌های مرتبط در بخش‌های کلان، گسترده و اثرگذار در خودروسازی بود. مدیرانی که خواه بر اساس شرایط موجود یا آنچه برخی از آن به‌عنوان ناتوانی نام برده‌اند نتوانستند آن‌گونه که باید، کشتی درحال‌حرکت خودروسازی را به‌سوی تعالی هدایت کنند. دراین‌بین یکی از مسائلی که حتی تا امروز هم چاره آنچنانی و درخور توجهی برای آن اندیشیده نشده است، توجه خاص و ویژه به الگوی رفتاری مثبت سازمان‌ها با مشتریان است که البته جای خالی آن در صنعت خودرو کشور با شدت بیشتری همراه بوده است. در علم مدیریت همواره مدیران الگوی رفتار سازمانی محسوب می‌شوند و بیشترین نقش را در ایجاد فرهنگ سازمانی ایفا می‌کنند. امروز اما حرکتی جدید در صنعت خودرو پا گرفته است که می‌تواند باعث شود امر تکريم و تحول در نظام مشتری‌مداری با اینجا دیده شود. مدیرعامل جدید گروه خودروسازی سایپا در ابتدای سخن‌داري این گروه بزرگ صنعتی با چالشی به نام کمپین خرید خودرو روبه‌رو شد؛ چالشی که بنا بر آمار ضرورت‌زان مهلکی به صنعت خودرو وارد نکرد، چراکه طبق آمار ارائه‌شده توسط پلیس تنها ۱۵ درصد از شماره‌گذاری خودروهای صفر داخلی در سه ماه گذشته کاهش پیدا کرده است. اما اقدام شایسته جمالی، مدیرعامل سایپا، در بجنبوه تحریمی که فضای مجازی بر صنعت خودرو شکل داده بود، حرکتی تأثیرگذار و تقریباً کم‌مانند در حوزه توجه به مشتریان و تکریم آنها بود. دومین اقدام شایسته سیاست‌گذار جدید گروه سایپا تدوین طرحی هوشمندانه با شرایطی استثنائی که برای اولین بار در صنعت خودرو انجام شده است. جزئیات این طرح از آنجا که دارای ابعاد جدیدی از مشتری‌مداری است، می‌توان آن را در زمره سیاست‌های جدید و مطلوب گروه سایپا برای مشتریان دانست. هرچند هنوز نتیجه‌گیری از طرح‌ها و عذرخواهی مدیرعامل سایپا بزار رسد نیست، اما همین دو عامل شاید پاسخ‌گوی جمعیت کثیر تحریم‌کننده است که از ادیتاب بعضا سخیف گذشته التیام یابند و با نگاه خوشبینانه نسبت به آینده‌ای که در صورت بهبود شرایط بین‌المللی در انتظار خودروسازان خواهد بود منتظر احقاق بیش از پیش حقوق ازدست‌رفته چندین دهه خود باشند.

خبر ویژه

اهدای نشان عالی رهبری برتر و جایزه بین المللی تکنولوژی برتر در صنعت بانکداری به بانک قوامین

● در دوازدهمین همایش زنجیره موفقیت سازمانی نشان عالی رهبری برتر در صنعت بانکداری به احمدرضا خطیبی، مدیرعامل بانک قوامین و نیز تدئیس استاندار و جایزه بین‌المللی تکنولوژی برتر به حمید موفق، رئیس اداره روابط‌عمومی این بانک، اهدا شد. روابط‌عمومی بانک قوامین در گزارشی اعلام کرد: در دوازدهمین همایش زنجیره موفقیت سازمانی که با حضور جمعی از مسئولان و فعالان اقتصادی، مدیران عامل بانک‌ها و کارشناسان در سالن همایش‌های صداوسیما برگزار شد، بانک قوامین موفق به دریافت نشان عالی رهبری برتر در صنعت بانکداری و نیز تدئیس استاندارد و جایزه بین‌المللی تکنولوژی برتر در بانکداری الکترونیکی از سوی اتحادیه اروپا شد. این همایش با موضوع تحلیل و بررسی زنجیره موفقیت سازمانی و در آستانه هفته تعاون در سالن همایش‌های صداوسیما برگزار شد.

نماد معاملاتی «کوثر» در بازار فرابورس گشایش یافت

● نماد معاملاتی مؤسسه اعتباری کوثر مرکزی، با قیمت هر سهم هزارو ۲۰۰ ریال در بازار دوم فرابورس ایران گشایش یافت. به گزارش روابط‌عمومی مؤسسه اعتباری کوثر، در سالروز پیوند خجسته حضرت علی (ع) و حضرت زهرا(س) با حضور دکتر رضایی، مدیرعامل مؤسسه و هیات همراه در ساختمان فرابورس و به دنبال موافقت هیات پذیرش فرابورس ایران با ارتقای نماد شرکت اعتباری کوثر مرکزی از بازار پایه به بازار عادی، نماد این شرکت ۲۴ شهریور ۹۴ در بازار دوم فرابورس ایران گشایش یافت و هر سهم آن هزارو ۲۰۰ ریال قیمت خورد. شرکت اعتباری کوثر مرکزی پنج‌هوشتمین شرکت در بازار دوم فرابورس ایران به شمار می‌آید.

تهران مجله دار شد

از پاییز تهران را ورق بزنید

